

PACHNIĄCY (19) *part praes act*

pachniący (10), **pachnący** (9); pachniący *RejWiz* (2), *MWilkHist* (2), *Calep* (2), *GostGosp*, *PowodPr*, pachnący *FalZioł*, *RejFig*, *BibRadz*, *RejPos*, *RejZwierc* (2), *ModrzBaz*, *CzechEp*; pachniący : pachnący *Mącz* (2:1).

-ã- (15), -a- (1) *CzechEp*.

sg *m N* pãchniący (5). ◇ *G* pãchnąc(e)go (1). ◇ *I* pãchnięcym (1). ◇ [*L* pãchnęcym.] ◇ *f N* pãchnięcã (2). ◇ *G* pãchnąc(e)j (1). ◇ *A* pachnącã (1). ◇ *n I* pãchnięcym (2). ◇ *pl N subst* pãchnięc(e) (2). ◇ *G* pãchnięcych (2). ◇ *A subst* pãchnąc(e) (1). ◇ *I n* pãchnięc(e)mi (1), [pãchnęcymi].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. pachnąć.

Wydzielający jakąś woń; olidus Mącz, Calep, Cn; odorus Calep, Cn; redolens Modrz; odoratus, odorifer, olens Cn (19) : Olidus – Pacniąci [!]. Calep [728]a.

Przen (3) :

a) *Będący jakimś, mający cechy czegoś [czym] (2) : Lecz zbytnie łkoki do wżeteczności łkłonne/ á łprołnośćiã pachnące/ niech będą oddalone od ludu ModrzBaz 55v; Opãczna tedy temu/ á iefzczę Pogãńłtwem dawnym pachniãcã [!] łprãwiłdliwość iefł w Polłzce PowodPr 67; [A Młćiłław dogoniwłzy go/ łãgodnymi y miłdowymi słowy zupelãã nãdzieiã pachnęcymi/ mowił do niego StryjKron 196; áby żyli w żywocie pobożnym łprãwiłdliwołciã pachnęcym GilPos 182v; BronApokr 173, 263].*

b) *Zasługujãcy na coł złego (1) :*

Wyrażenie: »wiecznego ognia dymem pachnęcym« = zasługujãcy na piekłło (1): [ksiãdz Powodowski] nigdy tego łłowem Bożym nie dowiãdzie/ áni obroni: chcãc wyłtãwił rzecz łwoiã tey przeciwnã/ á iuż wieczne⁸⁰ onego ognia/ ktory pożrzc ma/ iãko piłmo mowi/ przeciwniki/ dymem pãchnęcã CzechEp 31.

a. *Wydzielający przyjemny zapach, wonny; bene a. grate olens Cn (12) : fiedli pod Cypryfem nadobnie pachnęcym RejWiz 85v, 24; Weźmi rzeczy wonnych/ Bãłłamu/ Onychi/ y Gãłbanu pachãcego/ też y Kãdźidłã czyłtego BibRadz Ex 30/34; RejZwierc 110v; Ogrodek piãknie zãłsiãc zioły ofobnie pachnęcemi GostGosp 128.*

W przeciwwstawieniu: »pachniący ... łmierdzãcy« (2): Mącz 261d; iż by też był napiãknieyfzy kwiatek/ tedy vciãt mułi był [...]: á wżãkoż przedłię pachnęcym y pożyteczny bywa zãwżdy zachowan. Ale plugãwy á łmierdzãcy zãwżdy łie w gnoy á w niwecz obrołć mułi RejPos 220.

[Wyrażenie: »ziołã pachnęcym«: Te [Najady] nã ten czãł w pobrzeżnych dãbrowãch paliły Ofiãry z zioł pachnęcych ZbyłDroga A4v.]

Szereg: »pachniący (i) (dobrze) woniãjący (a. wuniejący, a. wonny)« [*szyk 2:2*] (4): *Mącz* 503b; Nãkupmy zioł woniãjących Wodek/ Oleykow/ pachnęcych. *MWilkHist* C2, C2v; *Calep* [724]b.

Przen (1) : Ale kiedy go [człowieka] kto nadobnie ł tych łprołnych żãgãwek á ze złych obyczãiow wyplewie/ iuż y piãknie łie ozdobi/ y nadobne wonnołci z niego zãłãtuia/ z oney pachnęcemy łławy iego RejZwierc 148v.

b. *Wydający nieprzyjemny zapach, śmierdzący (3)* : wymywać ie [wrzody] tą wodą, wyfufza ie y goij/ y inſze mieſtca pługawie pachnące. *FalZioł* II 3c; Więc [pijany] wſzędy we drzwi tłucze/ wſzędy mu năláią/ A czălem czym pachniącym y z gory ſpluſkáią. *RejWiz* 17; *RejFig* Aa3v.

Synonimy: trącący; a. woniający, woniący; b. śmierdzący.

Cf PACHNAĆ

LWil